

TRĒŠDIEN,
1944. g. 25. oktobrī

un Kurzemes Vārds

Svorbes pussalā kaujas turpinās

No militāras puses mūs informē:

Kurzemes telpā pirmā, atskaitot abpusēju izlūku darbību, pagāja bez lielākām cīņām. Vietējus boļševiku triecienus atvairīja. Skodas telpā spēcīgi apšaudītas stipras ienaidnieka kustības. Dienvidrietumos no Viksnas sabruka kāds vietējs boļševiku uzbrukums. Vegeriadas telpā mūsu artilērija satrieca pretinieka spēku sakopojumus.

Ziemeļrietumos no Dobeles sabruka vietēji ienaidnieka triecieni. Austrumos no Aucešs pa daļai tuvējā atvairīti vairāki līdz bataljona stiprumā pasākti ienaidnieka uzbrukumi, vietēji iebrukumi prettrieciena likvidēti.

Svorbes pussalā smagā atvairīšanas cīņa turpinās.

Viena no mūsu divīzijām 18. un 19. oktobra cīņās ieguvusi, resp. iznīcinājusi 12 lielgabalus, 55 ložmetējus un daudzus rokas uguns ieročus.

Kaujas Austrumprūsijā plosās ar ārkārtēju nīknumu

Vadoņa galvenajā mitnē,
1944. gada 25. oktobrī.

Bruņoto spēku virspavēlniecība ziņo: Cīņu smaguma punkts rietumos kopš vairākām dienām atrodas vācu labajā spārnā Holandē. Mūsu divīzijas, telpā ziemeļos no Antverpenes un austrumos no Shertogenbošas aizkavēja koncentriski izdarītos smagos kanādiešu un angļu pārraušanas mēģinājumus. Nedaudzās vietās iebrukušo ienaidnieka tanku masa iznīcināta.

Austrumos no Linevillas un Brijevas telpā pašu pretuzbrukumi sastapa nīknu ienaidnieka pretestību. Smagā mežu apvidū abas puses cīnās ar lielāko nīknumu.

Londona atkal atradās zem V1 uguns.

Vidusitalijā atzīmējami tikai vāji, visumā nesekmīgi uzbrukumi. Tikai pret vakaru cīņas tur kļuva dzīvākas. Pretinieka mēģinājumi ar stipriem spēkiem izrauties no Cesenas priekšējā pozīcijas sabruka.

Zemūdeņu iznīcinātāji Adriajā, paši ciešot niecīgus zaudējumus, iznīcināja 4 angļu ātrlaivas, 1 sašāva liesmās un 2 citas smagi bojāja.

Mūsu kustības Ziemeļgriekijā norit kā paredzēts. Serbijā turpinās nīkna cīņas ar bandām, bulgāriem un boļševikiem.

Sivās cīņas austrumos no Čolnokas turpinās.

Debrečenas telpā un ziemeļos no Nīregihāzas ļoti kustīgās kaujas turpinās, bet nekāda izšķiršanās tur vēl nav parādīta.

Austrumbeskidu atsevišķos sektoros iedragātās boļševiku vienības izdara tikai vājākus nesekmīgus uzbrukumus.

Baigas politiskas cilvēku medības

Berlīnē, 24. okt. (DNB)

Boļševiki ir stipri norūpējušies par to, ka samērā lielam skaitam Baltijas zemju bēgļu ir izdevies sasniegt Zviedrijas glābina krastus. Baltijas emigrantu skaitu Zviedrijā vērtē apmēram uz 30.000. Ir skaidrs, ka katrs no šiem 30.000 ir aktīvs pretboļševisma propagandists. Bet tieši tas ir Maskavai nepatīkamākais, jo sevišķi tādēļ, ka pēc Somijas pakļaušanas Padomju savienības nākamie mērķi ir Zviedrija un Norveģija. Boļševiki tagad mēģina tāpēc izgāzt visas savas dusmas uz šiem bēgļiem, pie kam tie neskopojas ar vissulīgākiem lamu vārdiem. Šis dusmu izvirdums šķiet kļūst nepanesams pat zviedriem, kas tura par vajadzīgu šajā brīdī pateikt boļševikiem dažas nepatīkamas patiesības. Tā «Morgontidningen» norāda, ka Baltijas valstīm, neraugoties uz visiem «sabiedroto» svinīgajiem solījumiem, no jauna tiek atņemta viņu patstāvība. Ja boļševiki uzsver, raksta zviedru laikraksts, ka Baltijas tautas 1940. gada vasarā brīvprātīgi pievienojās Padomju savienībai, tad visai pasaulei ir zināms, kāda šī «brīvprātība» bija patiesībā. Bet rietumu lielvalstīs klusē arī tagad, kaut gan boļševiki nevienu mirkli nav likuši šaubīties par saviem nolūkiem, Baltijas iedzīvotājus izvest uz Padomju savienības iekšieni un praktiski iznīcināt.

Ja «Morgontidningen» beidzot boļševiku uztraukšanos apzīmē par baigām politiskām cilvēku medībām, tad zviedru avīze neapšaubāmi pateikusi

Armijas un ieroču SS vienības Serocas telpā izdara enerģiskus prettriecienus un nodarīja ienaidniekam lielus, asinainus zaudējumus.

Kauja Austrumprūsijas robežapgabalā turpinās ar ārkārtēju nīknumu, pie kam sevišķi iedarbīgi cīņā iejaucās pašu kaujas lidotāji. Ienaidnieka avangardi atgriezti no sakariem un pret tiem no aizmugures vērsti spēcīgi uzbrukumi. Arī pie Goldapas un Gumbinas boļševiki pretuzbrukumos atsviesti atpakaļ. Pārējos kaujas sektoros atvairīti vai uztverti jauni boļševiku pastiprinājumu pārraušanas mēģinājumi. Boļševiki vakar Austrumprūsijā zaudēja pavisam 176 tankus, 61 no tiem iznīcināja viens vienīgs pašu armijas korpuss.

Ziemeļu sektorā atzīmējama tikai niecīga kaujas darbība. Vieglo jūras spēku un kaujas prāmju atbalstīti, Svorbes pussalas aizstāvji arī vakar atvairīja boļševiku uzbrukumus.

Virs Kurzemes piekrastes kara flotes zenitartilerija notrieca 7 padomju bumbvedējus. Ar to boļševiki divi pēdējās dienās zaudējuši 80 lidmašīnas.

Ziemeļsomijā ienaidnieka stiprais spiediens turpinās no dienvidiem un austrumiem Kirkenesas virzienā. Sašauts lielāks skaits ienaidnieku tanku.

Ziemeļamerikāņu terora lidotāji dienā atvairīšanai nelabvēlīgos apstākļos uzbruka Augsburgai, Regensburgai un citām vietām Vācijas dienvidos un dienvidaustrumos. Agrās vakara stundās angļu terora uzbrukuma mērķis bija Esene. Citas ienaidnieka lidmašīnas no meta bumbas valsts galvas pilsētā. Iznīcināta 31 lidmašīna, to skaitā 22 četrimotoru bumbvedēji.

patiesu vārdu. Bet kas gan, izņemot Vāciju un tās sabiedrotos, šodien vēl domā par jaunajām boļševiku masu slepkavībām.

Ar ložmetējiem iznīcināti 630 latvieši.

Bernē, 24. okt. (DNB)

Šveices depešu aģentūra ziņo no Londonas: Pēc ticamām ziņām Latvijas iedzīvotāji mēģina izbēgt no savas zemes, lai glābtos no boļševiku varas darbiem un it sevišķi no GPU terora, kas seko boļševiku armijai.

Zviedrijā atbēgušie aculiecinieki paskaidro, ka pēc Kalsnavas ieņemšanas GPU visus iedzīvotājus, arī sievietes, bērnus un sirmgalvjus notiesājusi kā antikomunistiskus elementus.

Pēc Laudonas ieņemšanas GPU tur no apkārtnes sadzinusi 630 cilvēkus un nogalinājusi tos ar ložmetējiem. Arī 1940. un 1941. g. pielietotā aizvešanas praksa tagad atkal turpinās. Lai glābtu savu kailo dzīvību, tūkstošiem cilvēku, sievas un bērni, bēg mežos, kurus GPU tomēr sistematiski pārmeklē.

Somu strādnieki boļševiku darbos.

Stokholmā, 24. okt. (DNB)

Pēc «Svenska Morgonbladet» ziņām padomju kontroles komisija Helsinkos pirmā dienā pieprasījusi no somu iestādēm 10.000 somu strādnieku būvdarbiem Porkalas apgabalā, kas saskaņā ar pamiera līgumu tagad pārgājis Padomju savienības īpašumā. Kā zviedru avīze zina vēstīt, somi šo vēlēšanos «labprāt izpildījuši.» (1?)

Līdz pēdējai konsekvencei

Vīrus un tautas vērtē pēc tā, kā tie rīkojas dzīves izšķirīgos brīžos un kara patreizeja norise ar savu tragismu un grandiozitāti šinī ziņā ir patiesākais mērķis. Karš norauj maskas, atsedz pūvurus, cīņa parada cilvēku visa tā uzdevību vai arī gēvumu. Nodevība un iekšējās intrigas sabruka itālijas karaliste. Tā, piemēram, labprātīgi gulstoties zem boļševiku cirvja un patagas, sekoja rumāņi. Gaivu zaudēja ougari un ar to pietika, lai ceļš uz Staļina elniem būtu vaļā līdz galam. Pat somi, pēc piecu gadu cīņas pakļāvās ukreniņiem viņinājumiem un atvera Maskavas pulkiem nevien ceļu uz savu zemi, bet arī uz Baltiju. Nebūs pārspīlēts, ja teiksim, ka visā milzīgajā Austrumeiropas telpā mēs un igauņi esam gandrīz vienīgie, kas savas cīņas saistības nesam līdz galējām un pēdējām konsekvencēm.

Kaut gan no Latvijas ienaidnieka neieņemta, vairs atlikusi tikai daļa, mūsu legionāri cīnās nemazinātā nīknumā un varonībā. Tiklīdz atzīmētām vācu bruņoto spēku virspavēlniecības ziņojumā, kā to šinīs dienās latviešu legionāri piedzīvoja, tā ir tikai sevišķi izcilu cīnītāju tiesa. Un tieši šinī, latviešu tautai tik baigā brīdī, šim notikumam ir ļoti tālu ejoša nozīme. Vācu virspavēlniecības ziņojums ir dokuments, kas kļūst plaši zināms nevien Vācijā, bet arī ārpus tās un atzīmē par latviešu leģiona cīņām līdz ar to pacesas līdz mūsu nostājas deklarācijas nozīmi.

Mēs, visa latviešu tauta, atrodamies nīknā un nežēlīgā cīņā pret nelikumīgo, netaisno un asinskāro boļševiku uzbrukumu Latvijai. Mēs esam šo cīņu uzņēmies kopā ar vācu karavīriem un no tās neatteiksimies, līdz mūsu zeme atkal reiz nebūs brīva, jeb arī mūsu pašu vairs nebūs. Ar savu kara-vīru asinīm, ar to postu, kāds piemeklējis mūsu zemi, ar tām ciešanām, ko panes mūsu bēgļi, ar tām sāpēm, kas plosa katra latvieša sirdi, mēs no šejienes, no tās pēdējās vietas, kur vēl dzimtenē varam galvu nolikt, skaļi saucam visai civilizētai pasaulei:

Trīs kungi Teheranā Latvijai piesprieda nāvi, jo pārdošana boļševikiem nav citādi saucama kā par nāves sodu. Mums noliedza mūsu mazo vietniņu zem saules, mums noliedza gaisu, ko elpojam. Mūsu vīri ir nolemti bēdēs blūķiem, bet sievas un bērni Sibīrijas kartogai. Varbūt, ka mūsu likteņa lēmējiem būs ļoti nepatīkami, ka mēs padevīgi un pazemīgi neejam to ceļu, kāds mums viņu plānos paredzēts, jo vairāk tāpēc, ka citi to jau paklausīgi izdarījuši. Bet mēs, ar visu to spēku un gribu, kādu daudzus gadu tūkstošus šē dzīvodami esam rādījuši, ar tiesībām, kādas ir katrai dzīvai būtnei, ar ticību, ka taisnība un cilvēcība reiz uzvarēs, mēs esam sacēlušies pret likteni, kādu mums grib uzspiest, mēs esam sacēlušies pret lomu, kādu mums grib vēsturē ierādīt.

Šo savu pārliecību, savu ticību un savu dzīves sparū mēs nesīsim līdz visur, kur vien iesim — dzīvē, kapā, svešumā.

P. A.

Paziņojums.

Sakarā ar aizlieguma laika grozījumu Liepājas pilsētas valdes iestādēs ieviests darba laiks no pl. 7 līdz pl. 17.

J. Blaus,

Liepājas pilsētas vecākais.

Dievs, Tava zeme deg!

Latvija

Latvija, tu tā kā rēta
Sāpi sirdi man.
Tavos laukos, druvās svētās
Nāves sirpji skan.

Latvija, tev atkal rokās
Mirstot dēli jūst.
Dzilās sāpēs, jaunās mokās
Tumsā dienas grimst.

Latvija, tak tiecot ritam
Latvis sauli min.
Lai mēs zūdam, lai mēs kritam —
Nākotni sirds zin.

Latvija, tu tā kā rēta
Dvēselēs mums dedz.
Bezgaldārga, bezgalšvēta
Gaisma tevi sedz.

24. X. 1944.

Uzaicinājums

Necietinājumu darbu strādniekiem,
kas vēl nestrādā necietinājumu izbūves
darbos, personām, kas nestrādā
kaņam svarīgos uzņēmumos tūlīt jā-
pieteicas darbā:

- fortā Mēmeles ielā, 32. pionieru nodalā,
- pie dzelzceļa tilta, dienvidos — 32. pionieru nodalā,
- lidlaukā, būves vadība Ritter. Liepājas verftes, Drāšu fabrikas, zāģtavu, Gaļas fabrikas un visu kaņam svarīgo uzņēmumu strādājošiem jāuzsāk darbi savos uzņēmumos.

Novada komisārs
Darba pārvalde
Hahn
becirksoberāts

Kas saņem maizi uz kuponiem?

- 1) Pārtikas kartīti, kuŗu saņem tikai necietinājumu izbūves dalībnieki un strādājošie, katras nedēļas beigās uzņēmuma vadītājam jāapzīmogo.
- 2) Pārtikas veikali maizi drīkst izsniegt tikai pret katru nedēļu apzīmotām kartītiem.
- 3) Apliecības nav vajadzīgas:

- a) sievietēm ar bērniem līdz 6 gadiem,
- b) vīriešiem līdz 12 gadiem un pāri 70 gadiem,
- c) sievietēm līdz 13 gadiem un pāri 65 gadiem,
- d) slimām personām ar uzticības ārstu apliecību,
- e) bēgļiem, kas caurbraucot pagaidām uzturas Liepājā.

Bēgļu lopus pieņem lopkautuvē.

Liepājā iebraukušo bēgļu mājlopus — govīs, aitas u. c. pret samaksu pieņem Liepājas lopkautuvē.

Liepājas policijas prefektūras 2. iecirknis ar 22. okt. pārvietots jaunās telpās, Alejas ielā 13.

Š g. 22. okt. gaisa teroram par upuri kritusi mūsu sirsniņi mīļotā meitiņa un māsiņa

Rasma Kalniņa

savā 20 dz. gadā.

Apbedīšana notiks 25. okt., pl. 12 dienā no «Ivā» kapu kapličās turpat uz kapiem.

Vecāki un brāļi.

Nāca vētra, bira ziedi,
Lai laimes sapņojums.

Š g. 22. okt. traģiskā nāvē miris mūsu mīļais tēvs un brālis

Indriķis Fugalickis

Apbedīšana 25. okt., pl. 14 Ziemeļu kapsētā.

Mīļā piemiņa viņu paturēs

dēli un māsas.

10461

Ar dziļām sāpēm paziņojam, ka 22. okt. traģiskā nāvē aizsaulca mūsu dārgo sieviņu, meitiņu, māsiņu, tautiņu un svaini

Eleonoru Reins

Apbedīšana 25. okt., pl. 10 no rīta no sēru mājas, Ziemeļu ielā 19 uz Maisiņu kapiem.

Piederīgie.

10469

vikus nedz rīta stundā, nedz vēlāk. Zeme ar tiem bija kā nosēta. Un tomēr mēs neatgūvam vecos ierakumus, uguns sienas atkal noklājās mūsu priekšā — ne redzēt, ne dzirdēt, ne elpot. Bija stundas, pat dienas cēlieni, kad nevarēja pacelt galvu pāri grāvju malai — uguns un smilšu elle! Un tā jau sesto dienu — tur pie Dobeles, kur vasarās ziedēja ķiršu dārzi un rudenos sarkani ogu grozi aizligoja uz Jelgavu, Tukumu, Rīgu! Vai atceries? Tikai nedomāt, kad zvaigzņu nakti kurš un pusakls esi atvilks uz aizmuguri — lai atjēgtos. Nedomāt par saviem mīļajiem, nedomāt par postā kritušo tautu, brīdi iekosties zemē, — lai justu, vai vēl es esmu? Vai es dzīvoju? Un kad pār tavu roku nopil ievainotā biedra siltās asinis un tu redzi, — vesela rinda smagi elpojot gaida baltās māsas, gāvilains prieks tevi pārņem: vēl mēs celsimies, sadzīs rētas, sadzīs saplosītā tēvu zeme, tik karogu nezaudēt.

Mūsu pulki šonakt atiet uz jaunām pozīcijām — mūs nomaina vācu cīnītāji — ir 17. oktobra nakts. Smagās kaujās vecā linijā paliek viens pulks. Sarkanā nāve arvien vēl dejo pāri mūsu ierakumiem — un tomēr, mēs

Somija izdod igauņus boļševikiem

Stokholmā, 24. okt. (DNB)

Pēc kādas «News Week» informācijas Somija, cenšoties izpildīt padomju noteikumus, uz Maskavas pieprasījumu sākusī apcietināt tūkstošiem igauņu, kuŗus izdos Padomju savienībai. Somu valdība bez tam slēgusi daudzas biedrības, kuŗu darbība apzīmēta par neatbilstošu ieroču pamiera noteikumiem. Pie slēgtajām organizācijām pieder arī somu frontes kaŗavīru apvienība. Turpmāk somu skolās paredzēts pievērst daudz lielāku vērību krievu valodai.

Vienošanās par vācu strādnieku izvešanu.

Bāzelē, 24. okt. (DNB)

Londonas prese ziņojumos par Maskavas konferenci apstiprina, ka šajās apspriedēs vēl reiz panākta pilnīga vienošanās par vācu strādnieku izvešanu uz Padomju savienību. Kādā «Basler Nachrichten» ziņojumā teikts: «Ir daudz iemeslu domāt, ka angļi un amerikāņi vairs nepretojas Maskavas prasībām pēc vācu fabrikām, mašīnām un strādniekiem. Čerčils un Ruzvelts jau Kvebekā piekrita Morgentaua vācu iznīcināšanas plāniem, un šajos plānos, kā zināms, ietilpst arī vācu speciālistu izvešana.» Maskava pie-

Atsaucieties tūvinieki

Laima un Skaidrite Breikša no Lielauces pagasta meklē savu māti Otiliju Breikšu un māsu Gunu Breikšu no Bērzes pagasta Varkalēm, kā arī pārējos radus no Rīgas un Limbažiem. Tagadējā dzīves vieta Kuldīgā, Ventspils ielā 23.

Adv. Tūlivaldu Lūdenu un Birutu Švalbi no Jelgavas meklē Dz. Georgine, Annu Gaveni no Sesavas meklē Hugo Gavenis, Arvidu Jaguri no Pabāžu pag. Hilda Jagure, Viņu Kreili un Jūliju Kreili, kā arī direktoru J. Jāniti un Liepplatonē darbiniekus: O. Siseni, R. Radziņu un O. Lapiņu meklē leģ. Varaidotis Kreilis, E. Orsti no Bērzu pag. meklē J. Virbulis, Helēnu Birkenfeldi no Šķības pag. meklē E. Šķilters, Jāni Pimberī, Pēteri Pimberī, Veitu Fimberī meklē vecāki, Liliņa, Pauli un Edvinu Jakobsčus, kā arī Annu Osī meklē leģ. Paulis Jakobsčons, Luciju Liepiņu no Sņikeres K. Barkovskis, Arvidu Helvīgu no Anneniekiem P. Klints, Veltu Zvani Edgars Zvane no Rīgas, Annu Ķurzēnu un meitu N. Ķurzēns no Rīnas, Robertu Brūveli un Almu Brūveli A. Grinvalds no Rīgas, Augustu Pētersonu A. Bergholts, Adolfu Zili no Rīgas meklē A. Kaneps, Borisu Sloku no Rīgas Vilis Sloka, Vilmu un Velgu Klaviņu no Biļskas, Jānis Grinblats, Edgaru Voldemāru no Cēsīm M. Bērziņš, Jūni, Jūliju, Alekseju un Karolinu Duku, kā arī Viktoru, Annu un Raimundu Golubecku meklē J. Duka no Dagdas pag., Olgu Streiči no Preiļu pag. meklē Zanis Streičis, Juliānu un Heinrichu Vurēus meklē Venerands Klaviņš, (dzīv. Daugavpilī), Ev. Liepiņš no Adulienas pag. meklē piederīgos, Arturu un Bertu Mlikšanu no Vārnavas pag. meklē A. Stepāns, būvinz. Jāni Kezberu no Valkas apr. meklē A. Stepāns, Stāpislavu un Kapetāliņu Borkovskus no Jelgavas meklē pol. serž. K. Borkovskis, Birutu, Editi un Verneru Lakstīgalu no Jelgavas meklē Marta Umbleja.

vēl esam turpat, kur bijām. Esam atdevuši šauru zemes strēmeli, tik mazu, ka es redzu meža balodi aizskrejot un iespurdzot eglē pretinieka pusē. Kurzeme, vēl tu esi mūsu, un kamēr vien šīs zemes smiltis sajūt kājas — nav vēl viss zaudēts.

Nevar vairs šodien nosaukt vārdā visus tos varoņu pulkus, kas savām asinīm un dzīvībām apliecina Latvijas vārdu un lielo brīvības cīņu — viņi nāk jauni, viņi stundā nosirmo, krit, — bet mūžam nezūd!

Ir 18. oktobra vakars. Gaiss mutuļo un gārdz, tepat ierakumi, tepat granātas aprok biedrus, ceļas pusedzīvais, iet vietā dzīvais. Dievs, Tava zeme deg!

Mitrā pagrabā pēc vairāku dienu kaujām jauns štāba rotas virsleitnants V. skata Latvijas karti.

Mazs zemes gabaliņš palicis — pāraugaties, atgādina vesera laktu. Nesakait, ka te nekaļas Latvijas liktenis.

Ticību! lakta dreb, šķīst dzirksteles un asinis.

Latvijas likteni kaļam uz mīlā, mazā zemes stūpa!

SS-kaŗa ziņotājs
Andrejs Eglītis

prasa miljoniem vācu strādnieku, un šī prasība tagad guvusi pilnīgu sabiedroto atzišanu.

Ruzvelts pieprasa virsvaru pasaulē.

Ženevā, 24. okt. (DNB)

Pēc Reutera informācijas no Ņujorkas, Ruzvelts sava padomdevēja žida Morgentaua pavadībā uzsācis plašu propagandas braucienu pa Savienoto Valstu štatiem. Kādā runā Ruzvelts «atbilstoši Savienoto Valstu morālai, politiskai, saimnieciskai un militārai varai» pieprasījis amerikāņiem virsvadību visas pasaules «nāciju sabiedrībā».

Makiji organizē padomju franču armiju.

Madridē, 24. okt. (DNB)

Kāds no Dienvidfrancijās uz Spāniju pārbēdzis franču milicis stāsta, ka makiji Francijā gatavojoties formēt tīri boļševistiskas kaŗaspēka vienības, kas cīnītos zem sarkanā āmura un sirpja karoga. Perpiņanā šīs vienības jau parādījušas atklātībā, pie kam tās bijušas samērā labi apbruģotas. Visur rēķinās ar drīzām asinainām sadursmēm. Pēc pārbēdzēju stāstiem spriežot, visā Francijā ierīkotas neskaitāmas koncentrācijas nometnes. Marseļas nometnē vien ieslodzīti 8000 franču, starp tiem 400 sieviešu.

rīgos, Vilhelms Muste no Alojās pag. meklē piederīgos, Arturu un Bertu Mlikšanu no Vārnavas pag. meklē A. Stepāns, būvinz. Jāni Kezberu no Valkas apr. meklē A. Stepāns, Stāpislavu un Kapetāliņu Borkovskus no Jelgavas meklē pol. serž. K. Borkovskis, Birutu, Editi un Verneru Lakstīgalu no Jelgavas meklē Marta Umbleja.

Ziņas lūdz sniegt Centrālajam bēgļu birojam, Kurmājas prosp. 16, tālr. 812.

Š. g. 22. okt., pl. 12 pēc isām un grūtiām ciešanām šķīrās no mums mūsu sirdsmīļotais dēliņš

Andrejs Hakelbergs

dzim. 1942. g. 25. jūl.

Apbedīšana 25. okt., pl. 10 no sēru mājas, Kļeģeļu ielā 33, Centrālkapos.

Pēc viņa skumst

piederīgie.

Viegļas smiltis mūsu mīļajai darba biedrēnītei

Rasmai Kalniņai

Jūrmalas aptiekas darbiniece.

Gribēju tāļajos laukos vēl iet. Klausīties dziesmas ko ziedonis dzied. Satumsa nakts...

10465

SS-PK. Rīga! Latvijas sirds — mirusi! Tik nedeidzama spītā vēl šalko atrautās miesas asinis — vēl elpo Kurzeme. Asinainas dienas kāpj no Dievzemītes, teiciet nu teikdami kauju pie Dobeles, kur rudens smaržu pilnajā 15. oktobra dienā sākās brāzmainākā nāves deģa virs latviešu 19. divīzijas un vācu cīnītāju ierakumiem. Viņi nāca no Dobeles kā skudras, visa zeme bija melna no viņu augumiem, un nāca stundas, kad šķīta — nav zemes pēdas, kur nekristu uguns lādīpi — stobrs pie stobra — tik daudz te savilkti reca boļševiku lielgabali. Komunistu salasīto pulku mērķis bija skaidri redzams: No Dobeles aiztriekties uz Tukumu, aizskriet priekšā tām vienībām, kas ar kauju atrāvās no Rīgas cīņu telpas.

Nogriezti un ieslēgt Rīgas jūras līci vācu spēkus — to gribēja panākt boļševiku nepieredzētā artilērijas koncentrācija Kurzemes kauju telpā pie Dobeles.

Sākas kauja.

Iet gāju putni, vēl zvana mazas baznīciņas dievnams, lēni kustas bēgļi, meža ielokā kuļ, nedaudz tālāk gaudo boļševiku lidmašīnas un ducina artilērija. Svētdiena. Latviešu un vācu ierakumi guļ rudens dūmakās — viss kā parasti. Jau aizgājušas vairākas stundas, kopš gaida boļševiku uzbrukumu. Vēl nesākas. Nebūs tas pirmais ne pēdējais. Vai nebija pelēko ordu masu viesulis pie Opočkas, Volhovas, tad tālāk Latvijā pie Kārzdabas, Siguldas, nav šodien laika tās visas uzskaitīt. Atsitīsim, sakausim, lai nāk. Bet auss nebija neko līdzīgu dzirdējusi, un acs redzējusi. Nobāl visi salīdzinājumi par pērkonim līdzīgu lielgabalu dārdiem — tā kā šeit varbūt tiešām izklausās ellē, ja tāda ir. Un tā piecas dienas bez apstājas, no visām pasaules malām sašūti boļševiku lielgabali, lidmašīnas, viss iedomājama un iespējama uguns spēks gāzās pāri 19. latviešu divīzijas un vācu kaŗavīriem, kas oktobra dienas atradās Kurzemes cīņu vislielākā smaguma punktā.

Patiesi ir šie vārdi par šīm kaujām: Tur asiņu upes tek, tur guļ vīri kā ozoli! Tā bija Uguns un nakts — saules neredzēja dienā, tik smilšu fontāni kopā savīdamies gāzās pāri ierakumiem. Aizmakuši un sakarsuši atbildēja mūsu smagie ieroči, bet tik liela pārspēka priekšā viņu dūnoņa iegūlās un izgaisa kā atbalsis jūrā. Bet vīri nepadevās, smilšu apbērti cēlās augšā un sākās artilērijas tuvcīņas. Nedaudz soļi, viens pret otru, pacēlās lielgabalu stobri, izgrūda liesmas, tāpat bez tēmēšanas cīnījās vīri — tikai ar skatu. Plaka pulka vīru skaits, saļodzījās rindas grāvjos, uguns un massa mūs izsvieda no ierakumiem. Nāca nakts, laba kā māte, mēs gājām prettriecinā. Šī bija kauja, kad nevarēja saskaitīt kritušos boļše-

Meklē piederīgos

Urzulu Kriķīti, ziņot Armandam Puika Liepājā, Kroņa ielā 10/12—5

Annu Priedi no Ručavas «linās», ziņot Marijai Skaba niēk. Liepājā, Graudu ielā 21—3

8 g. v. Imantam Ziemeļim no Embutes Baku-ziem, ziņot Tautas Palīdzības slimnīcā.

Martu, Silviju Domeniks, Brimerbergs ģimenī no no Madonās apr. liezeres pag. ar pēdējo dzīves vietu Cēsu apr., Lepas pag. «Baizās», ziņot Kuldīgā, Liepājas ielā 31, A. Krēsliņai.

Amāliju Mičulis no Varakļāniem, pēdējā dzīves vieta Straupe aptiekā, ziņot Kuldīgā, Liepājas ielā 31, Jānim Mičūlim.

Leģionāru Rolandu Zeļpes kungu no Saļdu, ziņot Eglu ielā 4, dz. 6.

Emmu Ivans no Valmieras, Asju Beizīķis, Jāni Beizīķis, Aidu Beizīķis no Limbažu pag. «Kaijām», ziņot Liepājā, bēgļu birojā, Kārlim Ivanam.

Dēlu ar ģimeni, ziņot Apšu ielā 15, Liepājā, Krišim Dreifeldam.

Mildu Zuzens no Rīgas, ziņot St. Zuzenam Liepājā, Lauvu ielā 12, dz. 4.

Olgu Cielavu ar bērniem, ziņot Kaŗv. palīdz. Liepājā, Kurmājas pr. 16, V. Cielavam.

Tālvārdi, Imantu Brīčkas, ziņot Birznieku Kalējos, Ciravā, vecākiem.

Jāni un Valiju Purīpus no Nauksēnu pag. Kalnesmežiem, ziņot Zenta Kundziņai Liepājā, Lauvu ielā 10.

Aleksandru un Tamāru Gustiņi no Ukru pag., ziņot Kr. Valdemāra ielā 19, dz. 2, J. Mierkolns.